

които са заключаваатъ въ Свещенното Писаніе и въ свещеннитѣ прѣданія относатъ са прѣимдѣшвенно на тѣзи тритѣ. На тѣй основаніе, изложеніето на православното ученіе христіанско ный ще раздѣлимъ на три главны части: въ първата ще изложимъ ученіето за вѣрата, въ втората — ученіето за надѣждата, въ третѣто — ученіето за любовь-та.

Нека говоримъ наредъ — за вѣрата.

Що е вѣра, която на христіанина прѣди сичко е необходима? — вѣра е увѣренность на нашата дѣша въ невидимото като въ видимо, въ желаемото и ожидаемото като въ настоящее. Вѣрдоуцыйтъ е увѣренъ въ невидимото като че тѣй невидимо са намѣрва сега прѣдъ очитѣ мѣ; вѣрдоуцыйтъ е увѣденъ въ вѣдѣщето, като че са наслаждава сега отъ тѣй вѣдѣще, като че то са е свѣдило. Богъ е сѣщество невидимо; но царь пророкъ дѣма: „Всегда глѣдамъ прѣдъ себеси Господа“ (*). Той чрѣзъ вѣрата Го е виждалъ. Ангелътъ благовѣстѣва на Дѣва Маріа, че отъ неа ще са роди Сынъ Божій; Дѣва Маріа чѣва, и послѣ въ дѣха си са радѣва, като че Той са е родилъ вече отъ неа. Та чрѣзъ вѣрата са

(*) Псал. 15, 8.